

॥३८॥३९॥४०॥४१॥४२॥४३॥४४॥४५॥४६॥४७॥४८॥४९॥५०॥५१॥५२॥५३॥५४॥५५॥५६॥ ब्रह्मविदां वधः ईदृश्यापि अत्यंतदुःखदः नाशहेतुश्च भवतीत्यध्यायतात्पर्यं ॥

अस्माकं ब्रह्मवध्यायाः को तो लोकपितामह ॥ दैवेनाभिहतानस्मान् पुनर्हंतुमर्हसि ॥ ३८ ॥ वयमग्निं तथा शीतं वर्षं च पवने रितं ॥ सहामः स ततं देव तथाच्छेद न
भेदने ॥ ३९ ॥ ब्रह्मवध्यामिमामद्य भवतः शासनाद्वयं ॥ गृहीष्यामस्त्रिलोकेशमोक्षं चितयतां भवान् ॥ ४० ॥ ब्रह्मोवाच पर्वकाले तु संप्राप्ते यो वै छेद न भे
दनं ॥ करिष्यति नरो मोहात्तमेषानुगमिष्यति ॥ ४१ ॥ भीष्म उवाच ततो वृक्षौषधितृणमेव मुक्तं महात्मना ॥ ब्रह्माणमभिसंपूज्य जगामाश्रुयथागतं ॥
॥ ४२ ॥ आदूयाप्सरसो देवस्ततो लोकपितामहः ॥ वाचामधुरया प्राह सां त्वयन्निव भारत ॥ ४३ ॥ इयमिंद्रादनुप्राप्ता ब्रह्मवध्या वरांगनाः ॥ चतुर्थमस्याभागां
शंमयोक्ताः संप्रतीच्छत ॥ ४४ ॥ अप्सरस ऊचुः ग्रहणे कृतबुद्धीनां देवेश तव शासनात् ॥ मोक्षं समयतोऽस्माकं चितयस्व पितामह ॥ ४५ ॥ ब्रह्मोवाच
रजस्वला सुनारीषु यो वै मैथुनमाचरेत् ॥ तमेषायास्यति क्षिप्रं व्येतु वो मानसो ज्वरः ॥ ४६ ॥ भीष्म उवाच तथेति हृष्टमनस इत्युक्त्वाप्सरसांगणाः ॥ स्वा
निस्थानानि संप्राप्य रेमिरे भरतर्षभ ॥ ४७ ॥ ततस्त्रिलोक रुदेवः पुनरेव महातपाः ॥ अपः संचितयामास ध्याता स्ताश्चाप्यथागमन् ॥ ४८ ॥ तास्तु सर्वाः समाग
म्य ब्रह्माणममि तौ जसं ॥ इदमूचुर्वचो राजन् प्रणिपत्य पितामहं ॥ ४९ ॥ इमाः स्मदेव संप्राप्तास्त्वत्सकाशमरिंदम ॥ शासनात्तवलोकेश समाज्ञापय नः प्रभो ॥
॥ ५० ॥ ब्रह्मोवाच इयं वृत्रादनुप्राप्ता पुरुहूतं महाभया ॥ ब्रह्मवध्या चतुर्थांशमस्यायूयं प्रतीच्छत ॥ ५१ ॥ आप ऊचुः एवं भवतु लोकेश यथा वदसि
नः प्रभो ॥ मोक्षं समयतोऽस्माकं संचितयितुमर्हसि ॥ ५२ ॥ त्वं हि देवेश सर्वस्य जगतः परमा गतिः ॥ कोन्यः प्रसादो हि भवेद्यन्नः रुद्धात्समुद्धरेत् ॥ ५३ ॥ ब्र
ह्मोवाच अल्पा इति मतिं कृत्वा यो नरो बुद्धि मोहितः ॥ श्लेष्म मूत्रपुरीषाणि युष्मासु प्रति मोक्षयति ॥ ५४ ॥ तमियं यास्यति क्षिप्रं तत्रैव च निवत्स्यति ॥ तथा
वो भविता मोक्ष इति सत्यं ब्रवीमिवः ॥ ५५ ॥ ततो विमुच्य देवेंद्रं ब्रह्मवध्या युधिष्ठिर ॥ यथा विस्मृष्टं वासमागम देव शासनात् ॥ ५६ ॥ एवं शक्रेण संप्राप्ता ब्रह्मव
ध्या जनाधिप ॥ पितामहमनुज्ञाप्य सोऽश्वमेधमकल्पयत् ॥ ५७ ॥ श्रूयते च महाराज संप्राप्ता वासवेन वै ॥ ब्रह्मवध्या ततः शुद्धिं हयमेधेन लब्धवान् ॥ ५८ ॥ समवा
प्य श्रियं देवो हत्वा रींश्च सहस्रशः ॥ प्रहर्षमनुलं लेभे वासवः पृथिवीपते ॥ ५९ ॥ वृत्रस्य रुधिराच्चैव शिखंडाः पार्थजज्ञिरे ॥ द्विजातिभिरभक्ष्यास्ते दीक्षितैश्च तपो ध
नैः ॥ ६० ॥ सर्वा वस्थं त्वमप्येषां द्विजातीनां प्रियंकुरु ॥ इमे हि भूतले देवाः प्रथिताः कुरुनंदन ॥ ६१ ॥

॥५७॥५८॥५९॥६०॥६१॥